

OBEČNÁ ČÁST

2.90.00

Připevňování na stěny

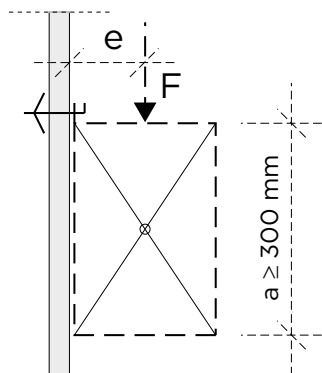
Na konstrukce Rigips lze upevňovat dodatečná zatížení na libovolném místě opláštění pomocí vhodných upevňovacích prostředků.

Volba vhodného upevňovacího prostředku přitom závisí jak na hmotnosti a excentricitě (odstup těžiště „e“) upevňovaného zatížení, tak i na tloušťce a druhu opláštění z desek Rigips.

Kotvit do opláštění příčky se smí pouze v případech, kdy na konstrukci nejsou kladeny požadavky na požární odolnost. V příčkách s požární odolností se smí kotvit pouze do prvků podkonstrukce.

Pozn.: Neplatí pro konstrukce s opláštěním deskami Habito® H a při kotvení vruty.

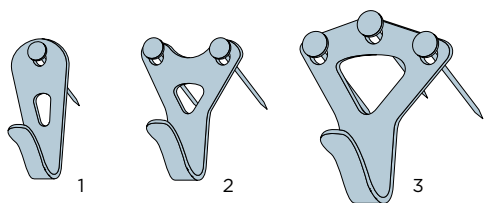
STATICKÝ SYSTÉM (ODSTUP TĚŽIŠTĚ „E“)

Nezávisle na přípustném zatížení kotevního bodu (hmoždinky) F musí být zohledněno dovolené zatížení stěny (na metr délky) – viz 2.90.05.

2.90.01

Háčky na obrazy

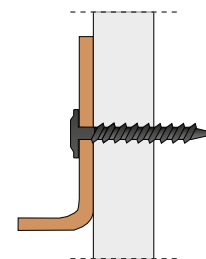
Pro upevnění lehkých jednotlivých zátěží ($e \leq 50$ mm) na opláštění z desek Rigips.

PŘÍPUSTNÉ ZATÍŽENÍ NA UPEVNĚVACÍ PROSTŘEDEK

Přípustné zatížení na upevňovací prostředek	sádrokarton a Glasroc H	Rigidur 10	Rigidur 12,5 RigiStabil 12,5 Habito® H 12,5	Rigidur 15 RigiStabil 15
	(kg)	(kg)	(kg)	(kg)
1 hřebík	5	15	17	20
2 hřebíky	10	25	27	30
3 hřebíky	15	35	37	40
3 hřebíky do dvouvrstvého opláštění	20	37	40	45

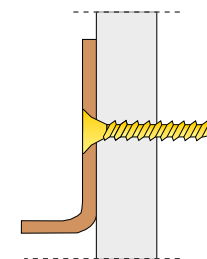
2.90.02 a

Vrut FN Ø 4,8 mm

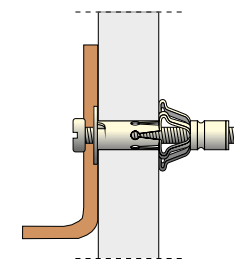
2.90.02 b

Vrut do dřeva Ø 5 mm

2.90.02 c

Kotva kovová „Molly“

PŘÍPUSTNÉ ZATÍŽENÍ VRUTŮ ZAŠROUBOVANÝCH DO DESEK HABITO® H

Excentricita těžiště břemene	„e“ = 100 mm	„e“ = 200 mm	„e“ = 300 mm
	(kg)	(kg)	(kg)
Vrut FN Ø 4,8 mm	31	28	17
Vrut do dřeva Ø 5 mm	34	25	16
Kotva kovová Molly Ø 8 mm	155	108	78

2.90.00

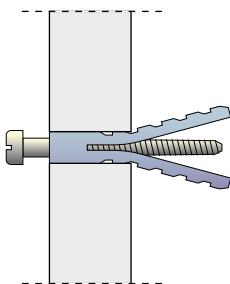
Připevňování na stěny

Těžká konzolová zatížení (např. zařizovací předměty sanitární techniky) musejí být zásadně upevňována na speciálních nosných stojanech ze sanitárního programu Rigips (viz 5.50.00).

V případě obkladů stěn deskami Rigips (tzv. „suchá omítka“) se konzolová zatížení upevňují pomocí příslušných upevňovacích prostředků přímo do masivního nosného stavebního prvku.

2.90.03

Plastové rozpínací hmoždinky

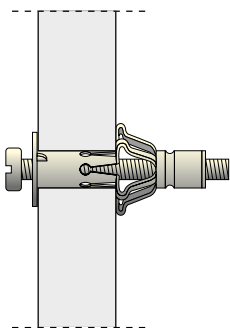

PŘÍPUSTNÉ ZATÍŽENÍ PLASTOVÝCH UZLOVACÍCH HMOŽDINEK PŘI RŮZNÝCH ODSTUPECH TĚŽIŠTĚ „E“

Tloušťka opláštění SDK (mm)	Hmoždinka ¹⁾ (mm)		„e“			
			50 (mm)	100 (mm)	150 (mm)	200 (mm)
12,5	Ø 6 šrouby 5x35	(kg)	25	20	15	10
≥ 20	Ø 6 šrouby 5x35		30	25	20	15
≥ 20	Ø 8 šrouby 6x50		45	40	30	25
≥ 20	Ø 10 šrouby 8x40		70	55	50	35

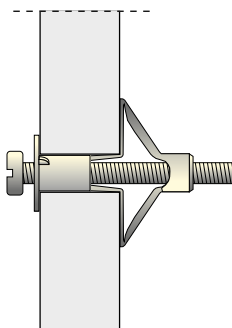
2.90.04 a

Kotva kovová „Molly“

2.90.04 b

Dutinová kovová hmoždinka - HM

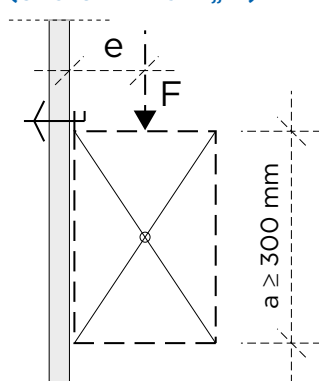

PŘÍPUSTNÉ ZATÍŽENÍ HMOŽDINEK PŘI RŮZNÝCH ODSTUPECH TĚŽIŠTĚ „E“

Tloušťka opláštění (mm)	Hmoždinka ¹⁾ (mm)		„e“ pro sádkokarton a Glasroc H				„e“ pro Rigidur a RigiStabil 12,5 / 15				„e“ pro Habito® H 12,5		
			50 (mm)	100 (mm)	150 (mm)	200 (mm)	100 (mm)	200 (mm)	300 (mm)	400 (mm)	100 (mm)	200 (mm)	300 (mm)
9,5	Molly 8 S 6x19	(kg)	55	45	35	30	-	-	-	-	-	-	-
9,5	HM 6x50		45	35	30	25	-	-	-	-	-	-	-
12,5	Molly 8 S 6x19		65	55	40	35	80	74	69	63	155	108	78
12,5	HM 6x50		55	45	35	30					-	-	-
≥ 20	Molly 8 L 6x32		90	80	50	35	-	-	-	-	-	-	-
≥ 20	HM 6x60		70	80	50	35	-	-	-	-	-	-	-
2 x 12,5/15	Molly 8 L 6x32		100	85	60	50	85	50	-	-	-	-	-
2 x 12,5/15	HM 6x60		110	90	75	60	90	60	-	-	-	-	-

¹⁾ Vzájemný odstup hmoždinek: tloušťka desky 12,5 mm - nejméně 150 mm, celková tloušťka opláštění ≥ 20 mm - nejméně 75 mm.

STATICKÝ SYSTÉM (ODSTUP TĚŽIŠTĚ „E“)

Nezávisle na přípustném zatížení kotevního bodu (hmoždinky) F musí být zohledněno dovolené zatížení stěny (na metr délky) - viz 2.90.05.

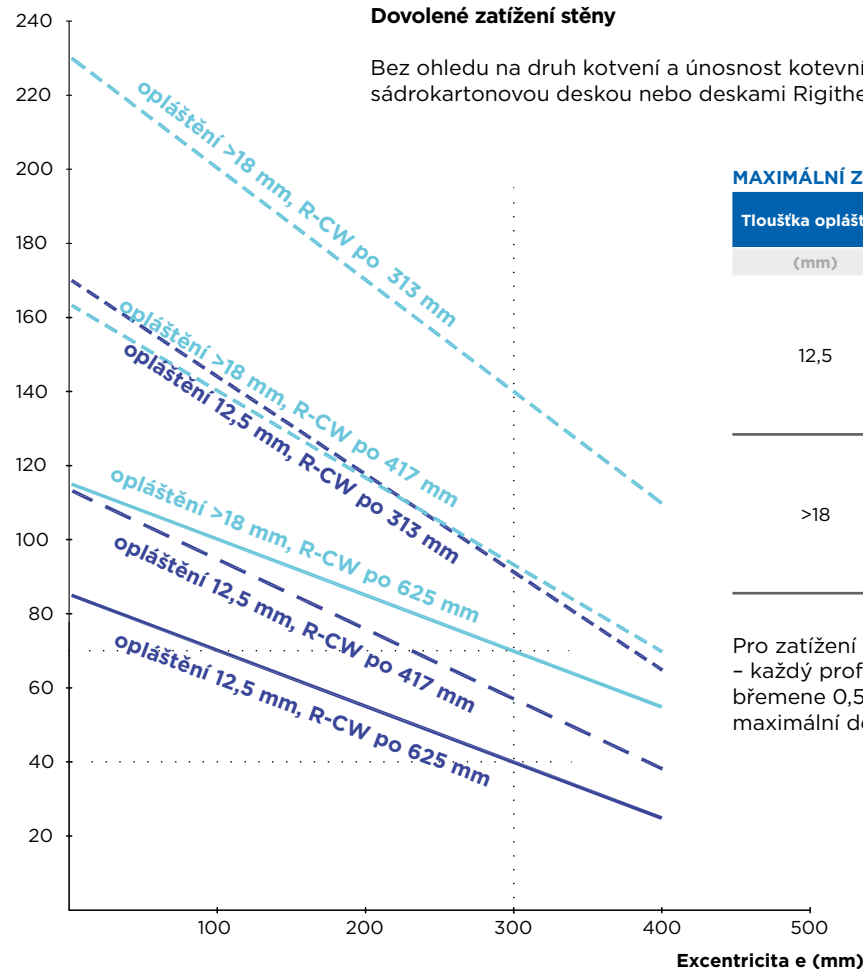
Připevňování na stěny

Zatížení P (kg)

2.90.05

Dovolené zatížení stěny

Bez ohledu na druh kotvení a únosnost kotevního prostředku nesmí být překročeno maximální dovolené zatížení stěny konstrukce. Pro obklady lepené sádkartonovou deskou nebo deskami Rigitherm je povolena max. excentricita zatížení $e = 50$ mm a max. zatížení 25 kg na metr délky.

MAXIMÁLNÍ ZATÍŽENÍ NA METR DÉLKY PŘÍČKY S OHLEDEM NA ODSUP TĚŽIŠTĚ „E“

Tloušťka opláštění (mm)	Rozteč R-CW (mm)		„e“				
			50	100	150	200	300
(mm)	(mm)	(kg)	(mm)	(mm)	(mm)	(mm)	(mm)
12,5	625		77	70	63	55	40
	417		104	95	85	76	57
	313		157	144	131	118	80
>18	625		107	100	93	85	70
	417		152	140	128	117	93
	313		215	200	185	170	140

Pro zatížení vyšší, než jsou hodnoty uvedené v tabulce, je možné vložit do konstrukce stěny zesílené profily UA – každý profil přitom unese břemeno v kg odpovídající jmenovité šířce profilu v mm při maximální excentricitě břemene 0,5 metru (např. profil UA šíře 75 mm unese břemeno hmotnosti 75 kg) a výšce příčky odpovídající její maximální dovolené výšce.

Pozn.: Hodnoty únosnosti pro redukovanou rozteč profilů lze použít jen v případě, že výška dané příčky nepřesáhne dovolenou výšku příčky při standardní rozteči profilů 625 mm.

2.90.00

Připevňování na podhledy

Na podhledy je možné připevnit břemena vyvolující zatížení:

A) do 6 kg na jeden kotevní bod

- je přípustný jeden kotevní bod v opláštění na 1 m délky pole mezi montážními profily či latěmi
- plastovými uzlovacími hmoždinkami nebo kotvami Molly
- sklopnými háky
- pérovými sklopnými závěsy

B) od 6 kg/m² do 20 kg/m²

- na nosnou část podkonstrukce (např. profil). Zatížení jednotlivých přípojovacích bodů nesmí přitom přesáhnout 10 kg.
- v případě opláštění deskami Habito® H může být na jeden bod zavěšeno břemeno o váze až 15 kg při vzdálenosti min. 30 mm od sebe.

C) přes 20 kg/m² nebo přes 10 kg na jeden bod

- přímo do nosného stropu (nezávisle na konstrukci podhledu)

Větší břemena

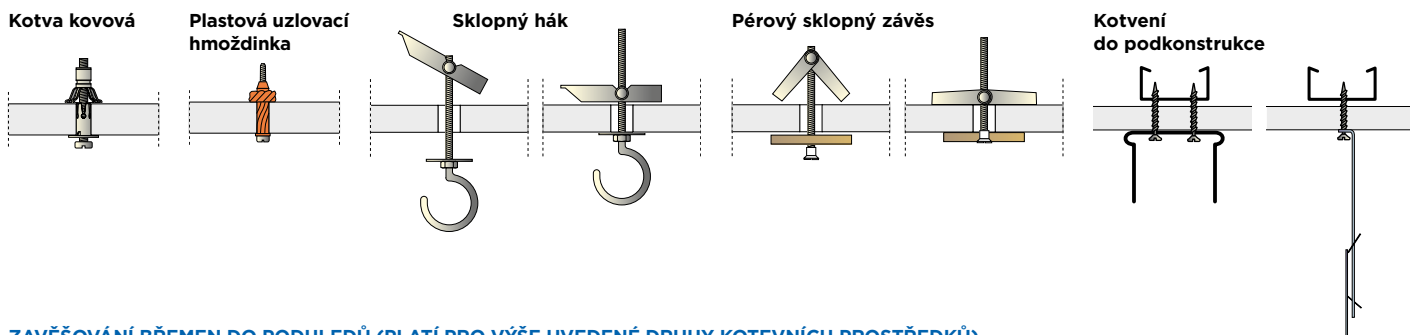
Těžké předměty, které přesahují přípustné zatížení hmoždinek či vrutů, musejí být upevněny přímo na nosnou část stropu nebo na dostatečně dimenzovanou pomocnou konstrukci.

Kotvit do opláštění podhledu se smí pouze v případech, kdy na konstrukci nejsou kladeny požadavky na požární odolnost. U podhledů s požární odolností se smí kotvit pouze do prvků podkonstrukce.

Pozn.: Není-li kotvení součástí dodávky materiálů Rigips, je nutné při upevňování předmětů na konstrukce Rigips rovněž dodržet ustanovení technologických předpisů výrobců použité kotevní techniky.

2.90.06

Deskové podhledy

ZAVĚŠOVÁNÍ BŘEMEN DO PODHLEDŮ (PLATÍ PRO VÝŠE UVEDENÉ DRUHY KOTEVNÍCH PROSTŘEDKŮ)

Břemeno	Podmínka	Kotvení do / min. rozteč zatěžovacích bodů			
		SDK ≥ 12,5 mm desky Glasroc H	desky Rigidur, RigiStabil, Habito® H	konstrukce podhledu	nosného stropu
do 3 kg/bod	do 6 kg/m ²	-	✓ / 400 mm	✓ / 150 mm	-
3 - 6 kg/bod	do 6 kg/m ²	pouze 1 bod na zatěžovací pole (rozteč R-CD profilu x 1 bm)	✓ / 150 mm	✓ / 150 mm	-
6 - 10 kg/bod	do 20 kg/m ²	✗	✓ / 150 mm	✓ / 150 mm	-
přes 10 kg/bod	přes 20 kg/m ²	✗	✗	✗	✓

ZAVĚŠOVÁNÍ BŘEMEN DO DESKY OPLÁŠTĚNÍ PODHLEDŮ A ŠIKMIN HABITO® H

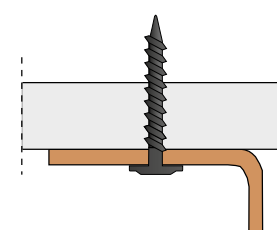
Maximální dovolená hmotnost břemene v desce Habito® H / 1 vrut ^{*)}	
	(kg)
Vrut FN Ø 4,8 mm ^{*)}	15 kg ^{*)}
Vrut do dřeva Ø 5 mm ^{**)}	15 kg ^{**)}

^{*)} Vzdálenost sousedních zatěžovacích bodů je min. 30 mm.

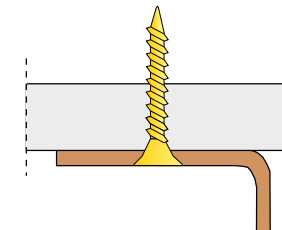
^{**)} Při překročení 20 kg/m² je nutné standardní konstrukci podhledu vhodně vyztužit nad rámec běžných parametrů. Konkrétní řešení konzultujte s CTP Rigips.

^{***)} Délky vrutů je nutné volit tak, aby vyčnívaly do dutiny podhledu min. 10 mm.

Vrut FN Ø 4,8 mm

Vrut do dřeva Ø 5 mm

2.90.00

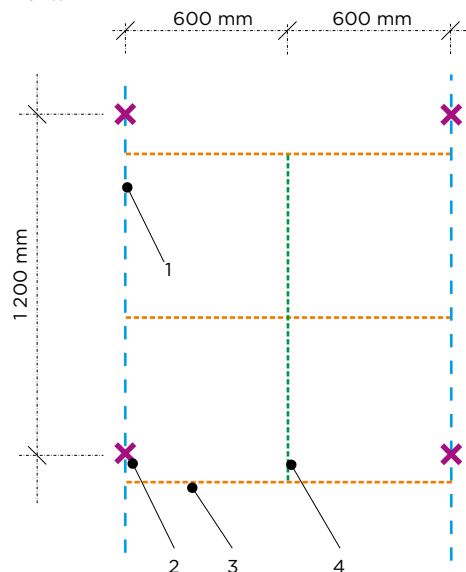
Připevňování břemen na podhledy kazetové a z velkoformátových akustických desek

2.90.07 a

Kazetové podhledy

Podmínky při použití profilů PREMIUM

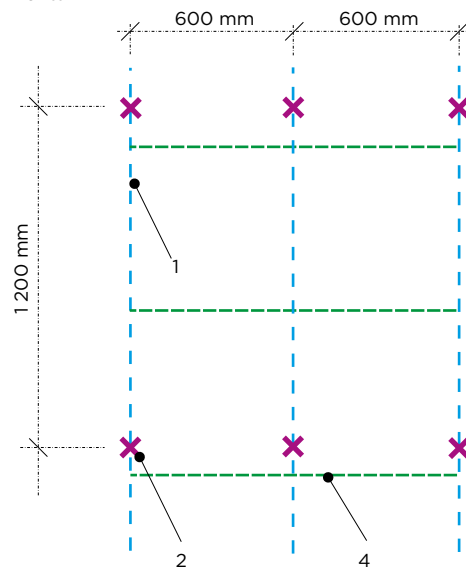
Montáž A

Max. zatížení:

Pérové závěsy: 10 kg/m² včetně kazety

Montáž B

Max. zatížení:

Pérové závěsy: 10 kg/m² včetně kazety
Závěsy Nonius: 25 kg/m² včetně kazety

2.90.07 b

Podhledy z velkoformátových akustických desek Rigitone a Gyptone BIG

Konstrukci podhledu z profilů R-CD lze dodatečně zatížit břemenem o max. hmotnosti 10 kg na jedno břemeno a zároveň max. břemena o součtové hmotnosti max. 20 kg/m² (při kotvení přímo do profilů R-CD).

Dodatečné přímé zatížení velkoformátových akustických desek			
Deska	Max. dodatečné zatížení desky	Podmínky	
Rigitone	1,5 kg/bod	do 3 kg/m ²	min. vzdálenost zatěžovacích bodů je 600 mm
Gyptone BIG	1,5 kg/bod	do 3 kg/m ²	
Gyptone BIG Curve	není dovoleno		

Dodatečné zatížení samotné kazety		
Kazeta	Hrana	Max. dodatečné zatížení na jednu kazetu (kg)
Gyptone	A, E15	3
Gyptone	D2	1
Casoprano	A	1
Lamely Gyptone	A, E15	není dovoleno

- Hlavní profily
- Závěsy
- Příčné profily 1 200 mm
- Příčné profily 600 mm

Pozor! Při požadavku na požární odolnost není dovoleno do kazet kotvit jakákoli další břemena!

Povrchové úpravy sádrokartonových konstrukcí Rigips

Povrchové úpravy

Systémy Rigips poskytují díky svému rovnému a hladkému povrchu ideální podklad pro povrchové úpravy. Při aplikaci povrchových úprav je nutné dodržovat technické postupy a směrnice dané výrobcí jednotlivých materiálů používaných pro tyto úpravy (barvy, tapety, lepidla, obklady a další povrchové materiály).

Požadavky na podklad

Vytmelená místa musí být suchá a v případě potřeby i zbrúšená, aby byly odstraněny případné nerovnosti. Při zabrušování povrchu nesmí dojít k poškození povrchu desek vedle tmeřených míst.

V případě nátěrů a použití tapet s mimořádnými požadavky na rovnost podkladu (např. u lakování nebo vinylových tapet) se doporučuje použít celoplošné přetmelení. Celoplošné přetmelení je vhodné rovněž u stropů s nepřímým osvětlením, v situaci „světlo podél plochy“ a v dalších zvláštních případech, např. jako podklad pro lesklé a polomatné nátěry s velmi jemnou strukturou.

U desek Glasroc H je před malbou doporučeno přetmelení v kvalitě Q3 (uzavření pórů desky) tmelem Vario H v tloušťce max. 1 mm. Pokud se však předpokládá, že plocha bude opatřena náročným nátěrem (tmavé odstíny barev, lesklé nátěry apod.) nebo bude plocha ovlivňována „plochým světlem“, je doporučeno celoplošné přetmelení tmelem Vario H v kvalitě Q4 do tloušťky vrstvy max. 3 mm. V případě, že na kvalitu povrchu nejsou kladeny speciální požadavky (tj. je provedena povrchová úprava Q2), je potřeba opatřit povrch desek plněným kontaktním můstkem doporučeným výrobcem nátěrové hmoty (např. kontaktní můstek UP Grund pro barvy HET). Použití standardních neplněných akrylátových penetrací může být nedostatečné.

Základní nátěr

Na desky Rigips se před další úpravou povrchu – stejně jako u jiných podkladů – nanáší vhodný základní nátěr (penetrace) odpovídající navržené povrchové úpravě. Jako penetrace **pod nátěry nebo omítky** jsou vhodné penetrace ředitelné vodou (např. Základní penetrační nátěr Rigips doporučená koncentrace je naředěním vodou v poměru 1:4). Základní nátěry zředěnou barvou použitou pro konečnou úpravu nepůsobí jako penetrace (pokud takový postup není výslovně doporučen výrobcem barvy na sádrokartonové desky).

TIP: Při povrchové úpravě Q3 bez broušení (použití tmele Rifino Top v kombinaci se speciální špachtlí) není potřeba plochu před malbou penetrovat.

Před **tapetováním** je nutné nanést základní nátěr (např. Základní penetrační nátěr Rigips) nebo jinou penetraci doporučenou výrobcem použitého lepidla umožňující případné pozdější odstranění tapet mokrou cestou.

Pod **keramické obklady** se rovněž doporučuje použití základního nátěru (např. Základní penetrační nátěr Rigips). Vždy je však třeba dbát doporučení výrobce použitého lepidla.

Pozor! Základní nátěr musí před dalšími pracovními postupy dokonale vyschnout.

Pozor! Vlivem montáže vzniká zmagnetizování hlav šroubů, které může ve specifickém prostředí vést k ulpívání mikročástic na finální povrchové úpravě.

Pozor! Delší vystavení kartonu slunečnímu svitu může způsobit jeho zežloutnutí, které se následně může obtížně překrývat finální barvou.

Finální nátěry

Pro finální nátěry jsou vhodné disperzní barvy na bázi akrylátové nebo polyvinylacetátové disperze doporučené výrobcem pro povrchovou úpravu sádrokartonových a sádrových desek. Optimální je nanášení barvy pomocí válečku.

Vhodné nejsou nátěry na bázi minerálů (vápna, vodního skla a silikátů), nedoporučují se ani tradiční hliníkové nátěry.

Silikátové disperzní barvy by se měly používat pouze v případech, kdy výrobce zaručuje jejich vhodnost na desky na bázi sádry a poskytuje přesné pokyny ke zpracování. Mají-li tyto barvy splňovat určité užité vlastnosti (např. omyvatelnost), měly by být tyto vlastnosti výrobcem barvy výslovně zaručeny.

V případě povrchové úpravy opláštění deskami s technologií Activ'Air® je vhodné použití nátěrových hmot s maximální prodyšností, např. nátěrová hmota AirMal.

V případě desek Glasroc H jsou jako finální nátěry vhodné vodou ředitelné disperzní materiály doporučené výrobcem do vlhkých prostor (např. HET Brillant 100 či HETline Vinyl).

Povrchové úpravy sádrokartonových konstrukcí Rigips

Celoplošné stěrkování a omítky

Pokud je nutné desky Rigips celoplošně přestěrkovat, použijí se pastové tmely (ProMix Finish, ProMix Mega), sádrový tmel Rifino Top nebo sádrová stěrka Rimano Glet XL ve vrstvě 1–3 mm.

Nanášení se provede na předem vyspárované desky.

Pozor! Všechny druhy stěrek a omítek mohou být aplikovány v max. tloušťce 3 mm.

Pro bezpečnější přilnutí a rovnoměrné prosychání je vhodné plochy před nanášením stěrky opatřit základním nátěrem (např. Základní penetrační nátěr Rigips).

Po penetraci Základním kontaktním nátěrem lze na desky Rigips nanášet rovněž takové tenkovrstvé či strukturované omítky na minerální nebo syntetické bázi, které jsou podle pokynů výrobce omítek vhodné k tomuto účelu.

Pozor! Celoplošná aplikace stavebního lepidla vyztuženého perlínkou na sádrokartonové desky je v rozporu s technologickým předpisem Rigips.

Tapety

Používají se všechny obvyklé tapety s využitím tapetovacích lepidel ředitelných vodou. Před tapetováním se doporučuje provést základní nátěr (např. Základní penetrační nátěr Rigips v koncentraci ředění 1:1 až 1:2) pro možnost pozdějšího odstranění tapet bez destrukce povrchu sádrokartonových desek Rigips. Pozor na správně zvolenou kvalitu povrchu v závislosti na vybraném druhu tapet – viz Směrnice pro kvalitu povrchu.

Keramické obklady

Samotný obklad nezaručuje dostatečnou ochranu desek před kapalnou vlhkostí. Proto v místech, kde je předpoklad ostříkované vody (vany, sprchové kouty), je nutné před provedením obkladu aplikovat hydroizolační nátěr (např. Akryzol zn. Weber) nebo použít jiný vhodný vodotěsný systém. Obzvláště je nutné dbát na řádné provedení detailů napojení a styků jednotlivých konstrukcí.

Celoplošné stěrkování se pod keramické obklady nedoporučuje. Svislé a vodorovné rohy a kouty mezi stěnou i podlahou a prostory je třeba utěsnit pomocí pružné vodotěsné pásky (např. weber.BE 14 těsnicí pás) vložené do hydroizolačního nátěru.

Obklad se lepí kvalitními flexibilními obkladačskými lepidly, která jsou výrobcem deklarována k použití na desky na bázi sádry doporučené třídy C 2S1/S2 podle ČSN EN 12 004.

1. Doporučená izolace proti ostříkované vodě
2. Nutná plnoplošná izolace v oblasti ohrožené vodou
3. Izolace pruhu do výšky min. 150 mm nad podlahou
4. Plnoplošná izolace v oblasti přímo ostříkované vodou provedena až 300 mm nad prostory

Je nutné respektovat pokyny stanovené výrobcem lepidla pro jeho aplikaci. Lepidlo se nanáší zubovou stěrkou. Je nutné dbát na dostatečnou dobu vyschnutí lepidla. Plocha obkladů se vyspáruje flexibilní spárovací hmotou, prostory a rohy se utěsní trvale pružným silikonovým tmelem (ve vlhku s fungicidní úpravou).

Specifika konstrukcí s deskami Rigips pod obklady

• podmínky pro desky RBI (H2) a RFI (DFH2):

- Standardní rozteč profilů max. **625 mm** a dvojité opláštění z desek tloušťky 12,5 mm nebo redukováná rozteč max. **417 mm** a jednoduché opláštění z desek tloušťky 12,5 mm.

• podmínky pro desky Glasroc H, Habito® H, RigiStabil, MAI (DFH2), Glasroc F Ridurit a Rigidur 12,5 mm:

- Standardní rozteč profilů max. **625 mm** a jednoduché opláštění min. tloušťky 12,5 mm.

• podmínky pro desky Rigidur 10 mm:

- Redukovaná rozteč profilů max. **500 mm** a jednoduché opláštění.

V místech kotvení těžkých konzolových břemen (např. bidet, závěsné WC) je nutné aplikovat keramický obklad na dvojité opláštění bez ohledu na druh použitých desek.

• Keramické obklady:

- Vhodné jsou obkladové materiály všech běžných rozměrů (např. 300 x 600 mm) s maximální plošnou hmotností 30 kg/m² pro všechny sádrokartonové desky, desky Glasroc H a Glasroc F Ridurit a 50 kg/m² pro desky Rigidur. V případě nadměrných rozměrů se obraťte na Centrum technické podpory Rigips.

Povrchové úpravy sádrokartonových konstrukcí Rigips

Směrnice pro kvalitu povrchu

Pro kvalitu dokončeného povrchu sádrokartonových i sádrovláknitých konstrukcí Rigips jsou zavedeny čtyři stupně kvality:

Q1 – základní tmelení pro povrchy, na které nejsou kladeny žádné optické (dekorativní) nároky.

Q2 – standardní tmelení pro obvyklé nároky na povrchy.

Q3 – speciální tmelení pro zvýšené nároky na kvalitu povrchu.

Q4 – celoplošné tmelení pro nejvyšší nároky na kvalitu dokončených povrchů.

Pokud nejsou ve specifikaci prací uvedeny žádné bližší údaje o kvalitě povrchu, považuje se za standardní stupeň Q2.

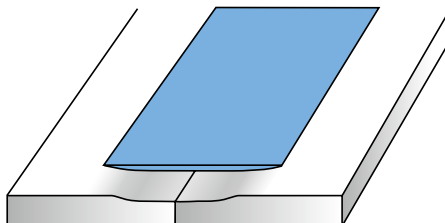
V praxi se používají rozdílná, často subjektivní kritéria, která se kromě rovinnosti orientují především na optické vlastnosti (např. viditelnost formátů desek či viditelnost a zřetelnost spár). Při návrhu konkrétního provedení povrchové úpravy konstrukcí Rigips je nutné vycházet na jedné straně z možností a povahy těchto konstrukcí, na druhé straně z konkrétních podmínek na stavbě a požadavků zákazníka, resp. uživatele stavby – způsob osvětlení povrchů („ploché světlo“), druh finální povrchové úpravy atd.

V případě, že se při přejímce má brát ohled na speciální světelné poměry – např. „ploché světlo“ nebo umělé osvětlení – musí objednatel zajistit, aby podobné světelné podmínky byly k dispozici již při tmelení. Platí zejména při nejvyšším požadavku na kvalitu Q4.

Doporučení:

Protože světelné podmínky zpravidla nejsou konstantní, doporučuje se posoudit provedení povrchové úpravy sádrokartonových konstrukcí (tmelení) pouze pro tu situaci osvětlení, která byla definována před provedením tmelení, tzn. „světelnou situaci“ dojednat smluvně.

Stupeň kvality Q1

Pro povrchy, na něž nejsou kladeny žádné optické (dekorativní) nároky, je postačující základní tmelení odpovídající stupni jakosti Q1, které zahrnuje:

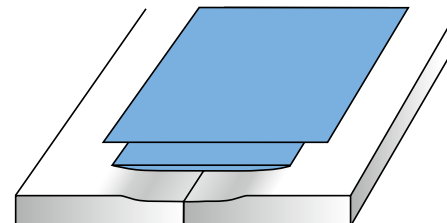
- **zaplnění spár sádrokartonových desek**
a
- **překrytí viditelných částí upevňovacích prostředků.**

Přebytečný spárovací tmel se odstraní. Viditelné stopy po nářadí jsou přípustné.

Základní tmelení zahrnuje i zakrytí výztužných pásek, pokud je použití pásek na základě zvoleného systému tmelení potřebné (závisí na druhu spárovacího tmelu, tvaru hran desek a druhu podkonstrukce). Stupeň jakosti Q1 je doporučen pro plochy, které budou následně zakryty obklady. Pod keramickým obkladem může funkce spárovacího tmelu splnit vhodný druh obkladačského lepidla.

Broušení, stejně jako nanášení tmelu mimo bezprostřední okolí spáry se neprovádí.

Stupeň kvality Q2

Pro povrchy, na něž jsou kladeny **obvyklé** nároky na provedení povrchů sádrokartonových nebo sádrovláknitých konstrukcí, je určeno **standardní tmelení** – odpovídá stupni jakosti **Q2**. Jeho účelem je srovnání spárovaných ploch s povrchem desek bez stupňovitých přechodů. Tmelení zahrnuje:

- **základní tmelení Q1**
a
- **dodatečné tmelení (tmelení „na jemno“, finální přetmelení).**

Při tomto stupni jakosti nesmí zůstat viditelné otisky po zpracování nebo stopy po nářadí.

Po dokončení tmelení je doporučeno případné nerovnosti přebrousit.

Tento povrch je vhodný například pro:

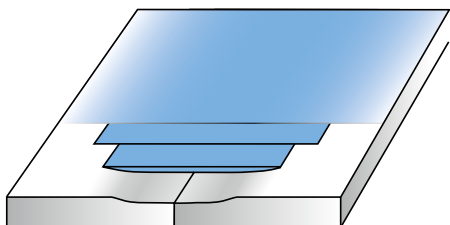
- tapety (se střední či hrubou strukturou)
- nelesklé nátěry/povlaky (např. disperzní nátěry), které se nanášejí válečkem
- dodatečné střednězrné vrchní omítky, pokud jsou pro sádrokartonové konstrukce určeny jejich výrobcem (aplikujeme vždy v max. tl. 3 mm)

Pozn.: Kvalita povrchu Q2 není dostatečná v případě dopadajícího „plochého světla“.

2.95.00

Povrchové úpravy sádrokartonových konstrukcí Rigips

Stupeň kvality Q3

Jsou-li na tmelený povrch kladeny zvýšené nároky, jsou nutná dodatečná opatření překračující základní a standardní tmelení. Jedná se o speciální tmelení, odpovídající stupni jakosti Q3, které zahrnuje:

- **standardní tmelení Q2**

a

- **širší tmelení spár a přetažení zbývajících povrchu kartonů vhodným tmelem pro konečnou úpravu za účelem uzavření pórů v kartonu. Po dokončení tmelení je doporučeno případné nerovnosti přebrousit.**

Tento povrch je vhodný například pro:

- tapety (s vyššími nároky na rovinnost podkladu)
- matné nátěry/povlaky bez struktury nanášené molitanovým válečkem či nástřikem
- dodatečné jemnozrnné vrchní omítky, pokud jsou pro konstrukce Rigips určeny jejich výrobcem

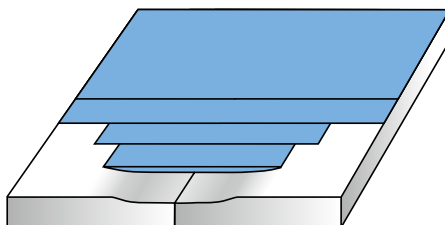
Při speciálním tmelení Q3 jsou při dopadu „plochého světla“ redukovány viditelné stopy po nástrojích a zpracování; nejsou však zcela vyloučeny.

Pozn.: Tmelení v kvalitě povrchu Q3 nahrazuje nutnost penetrace povrchu pod výmalbu.

TIP: Při použití tmelu Rifino Top v kombinaci se speciální špachtlí jde stupně kvality povrchu Q3 dosáhnout i bez broušení.

Stupeň kvality Q4

Pro splnění nejvyšších nároků na tmelený povrch je nutné provést jeho celoplošné přetmelení. Na rozdíl od speciálního tmelení Q3 se celá plocha pokryje souvislou vrstvou vhodného tmelu či stěrky.

Tmelení podle stupně jakosti Q4 zahrnuje:

- **standardní tmelení Q2**

a

- **celkové přetmelení a vyhlazení povrchu vhodným tmelem (tloušťka vrstvy do 3 mm).**

Po dokončení tmelení je doporučeno případné nerovnosti přebrousit.

Tento povrch může být vhodný například pro:

- speciální tapety (např. kovové nebo vinylové tapety s leskem)
- lazury a nátěry/povlaky se stupněm lesku do střední lesklosti
- speciální štuky nebo jiné vysoce kvalitní hladké druhy povrchových úprav, pokud jsou pro sádrokartonové konstrukce určeny jejich výrobcem

Povrchová úprava, která splňuje nejvyšší nároky podle této klasifikace, minimalizuje možnost viditelných liniových nerovností povrchu desek a spár. Pokud může být vzhled hotového povrchu **ovlivňován „plochým světlem“**, zabraňuje tato úprava nežádoucím efektům (např. změnám stínování nebo minimálním lokálním nerovnostem). Nelze je však vyloučit úplně, protože vlivy světla se různí v širokém pásmu a nelze je jednoznačně podchytit a vyhodnotit. Kromě toho je nutné přihlídnout k omezeným možnostem rukodělného provedení. V jednotlivých případech může **ve spojení se speciálními povrchovými úpravami a technikami** nastat nutnost dalších opatření pro přípravu povrchu před jejich aplikací (např. lesklé nátěry, lakové tapety atd.). Je třeba brát ohled na možnost rozdílné nasákavosti povrchu v různých místech plochy, což může mít vliv na konečný vzhled povrchové úpravy.

Proto se před aplikací povrchové úpravy doporučuje provést vhodný penetrační či uzavírací nátěr.

Pozn.: Podmínkou pro dosažení kvality povrchů přiřazené stupňům jakosti **Q2, Q3 a Q4** je dodržování doby tuhnutí a vysychání mezi jednotlivými pracovními kroky.

Podlahové krytiny

Povrch podlah Rigidur a RigiStabil se vyznačuje vysokou tvrdostí (35 MPa Brinell). Pro běžné nároky není nutné na povrch podlah Rigidur a RigiStabil nanášet tvrdou stěrku. Pod tvrdé povrchy (např. dlažby, laminátové podlahy, parkety) není nutné spáry desek přetmelovat, pouze se odřízne špachtlí podlahové lepidlo vypěněné na povrch. Pod tenkovrstvé krytiny (např. PVC, korek, koberec) je nutné spáry i šrouby nebo sponky přetmelit sádrovým tmelem. Pod marmoleum se doporučuje použít samonivelační stěrku podle pokynů výrobce stavební chemie. Před prováděním podlahových krytin se pro zajištění dokonalé přilnavosti povrchové úpravy doporučuje opatřit povrch základním penetračním nátěrem Rigips®.

Elastické krytiny

Pod tenkovrstvé, popř. elastické podlahové krytiny jako PVC, korek, koberec, vinyl apod., doporučujeme použít samonivelační stěrku. Pro pokládání krytin se doporučuje používat taková lepidla, která umožní případné pozdější odstranění krytiny beze zbytků a bez poškození podkladu.

Parkety

Zcela bez problémů je použití plovoucích laminovaných podlahových krytin („plovoucích podlah“).

Při lepení parket na podklad se doporučuje dodržet následující pravidla:

- Podmínky na stavbě by měly být vyrovnané a blízké podmínkám trvalého používání. Pokládání parket by mělo probíhat při teplotách 15-18 °C. Ideální rozsah relativní vzdušné vlhkosti leží mezi 50-65 %. Relativní vlhkost by neměla být nižší než 40 % a neměla by přestoupit hranici 75 %.
- Parkety by měly být vrstvené (dvouvrstvé, třívrstvé).

UPOZORNĚNÍ:

Masivní lepené parkety s podélným směrem uspořádání (např. palubky) nejsou k použití na suchých podlahách Rigips vhodné. Jejich jednosměrná délková roztažnost, způsobená změnami vlhkosti, by mohla vést k poruchám podlahových vrstev.

- Při použití mozaikových parket je možné jejich celoplošné sklížení, pokud je vzor parket uspořádán tak, že se střídá směr podélných vláken dřeva. Tím je zajištěno, že síly od nerovnoměrné délkové roztažnosti jsou vzájemně kompenzovány.
- Hlavní směr spár v parketách by měl být orientován v úhlu 90° (kolmo) na podélnou orientaci podlahových dílců.
- Lepidlo pro lepení parket by mělo být výrobcem určeno pro použití na podklady se sádrovým pojivem. Vhodná jsou zejména lepidla na bázi epoxydů a pryskyřic. Naopak nevhodná jsou lepidla ředitelná vodou. Obsah vody by mohl vést k deformacím a narušením struktury sádrovláknitých desek.

Keramické a kamenné dlažby

Na suché podlahy Rigips se nejlépe hodí dlažby pokládané do tenké vrstvy kvalitního flexibilního lepidla třídy S1 (S2). Doporučený formát dlažby by neměl překročit rozměr 330 x 330 mm. Pod velkoformátové dlažby je doporučeno použít podlahový dílec Rigidur E25 nebo RigiStabil E25 s dodatečným vyztužením deskou Rigidur nebo 3 vrstvy desek RigiStabil 12,5 mm.

Lepidla pro lepení dlažby by měla být výrobcem určena pro použití na podklady se sádrovým pojivem. Při použití v prostorách, kde je očekávána voda či kapalná vlhkost, se doporučuje flexibilní plošná izolace nebo tenká celoplošná vrstva vodotěsného lepidla na obkládačky.

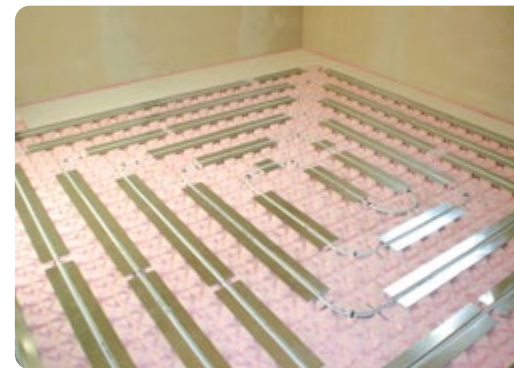
* Podle doporučení výrobce stavební chemie.

Podlahové topení

Pro použití podlahového topení se používá podlahový dílec Rigidur E25 nebo dílec RigiStabil E25. Suché podlahy jsou plně kompatibilní jak s teplovodním vytápěním, tak i s elektrickými rohožemi.

Teplovodní topení

Topný systém musí být výrobcem výslovně určen pro použití v kombinaci se suchou podlahou. Teplovodní trubky (vedení) musí být uloženy v prefabrikovaných deskových prvcích. Mezi topným vedením a podlahovými deskami je doporučeno umístit tepelně vodivý plech.

Teplota na povrchu tepelně vodivých plechů na styku s podlahovými dílci nesmí překročit 45 °C, proto je nutné teplotu topného média v provozu omezit na 45-50 °C.

Elektrické topení

Elektrické topení může být použito jen za určitých podmínek:

- teplota na podlahovém prvku nesmí překročit teplotu 40 °C,
- elektrický systém by měl mít tepelnou pojistku zabraňující přehřátí. Pokud ji nemá, nesmí být systém zakrytý žádným nábytkem apod.